

μετά τὸν θάνατον τοῦ δποίου ἀνεκηρύχθη Βασιλισσαὶ τῆς Αἰγύπτου, συγνάκις δὲ εἰκονίζεται ἐν Βασιλικῇ στολῇ, φέρουσα περικεφαλαῖαν καὶ ϕευδῆ γενειάδα. Ἐπ' αὐτῆς ἀνεπτύχθη πολὺ ἡ αἰγυπτιακὴ ἀρχιτεκτονική, ἥς λείψανα ἔχομεν τὸν μέγαν ναὸν ἐν Δάσει-ελ-Βαχάρε καὶ τοὺς ὄβελίσκους τοῦ Κάρνακ. Αὐτὴ ἐπιχείρησε προσέτι καὶ τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐκστρατείαν εἰς τὴν χώραν Σομαλί, εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς. Ἐν Θήβαις είχεν ἔξοπλίση πέντε πλοῖα, τὰ δόποια ἐπανέκαμψαν ἐκ τῆς ἐκστρατείας των πλήρης ζένων προϊόντων, πιθήκων, ἐλέφαντόδοντος καὶ ἄλλων θησαυρῶν. Τὸν ἀπόπλουν καὶ τὴν ἐπόνεδόν των, τὰ κατὰ ταξιδίους συμβάντα, τὴν ἀπόθασιν καὶ τὴν θριαμβικὴν εἰσοδον τῶν στρατιωτῶν ἐν Θήβαις διατελεῖσθαι μακρὰ σειρὰ ἀναγλύφων καὶ εἰκόνων ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ ἀνωτέρου μνημονευθέντος μεγάλου ναοῦ, αἱ δὲ παραστάσεις αὐταις είνε σπουδαιόταται διὸ τὴν γνῶσιν τῆς ιστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κατ' ἔκείνους τοὺς χρόνους.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Εἰς ἀλληλογραφίαν ἔξι Ἡνωμένων πολιτειῶν πρὸς παριστενὴν ἐφημερίδα ἀνευρίσκομεν περιέργους πληροφορίας περὶ τῶν διατρεχόντων ἐν τινὶ πόλεις τῆς πολιτείας τοῦ Καναάς, διοικουμένη παρὰ γυναικῶν.

Ἡ πόλις Ὁσκαλόζα πρωτεύουσα τῆς κομητείας τοῦ Τζέφερσεν, ἔχει δισχιλίους κατοίκους, πλεῖστα σχολεῖα δημόσια, τρεῖς τραπέζας, δύο γραμμάτες σιδηροδρομικάς, νκούς πολυαριθμούς πάσης θρησκευτικῆς ἀποχρώσεως είνε τέλος κοινότης καλῶς ὠργανωμένη, δραστηρία φελεργὸς καὶ πρὸ πάντων λίαν οἰκονόμος.

Οἱ οἰκονομικοὶ τῆς ἀρχοντες δῆμος, ἀνθρώποι νωθρότατοι, κατέτρωγον τὰς προσόδους της, ἐπεβάρυνον αὐτὴν δι' ἐπαχθῶν φόρων, ἀφινον δὲ τὰς δόδους εἰς φρικτὴν κατάστασιν καὶ οὐδὲν ἀπολύτως ἔξετέλουν ἐκ τῶν καθηκόντων τῆς ἐκστῶν ἀποστολῆς.

Τόσον πολὺ ἐδύσφορόσαν ἔνεκα τούτου εἰ κάτοικος τῆς πόλεως, ὥστε χωρὶς ποσῶς νὰ κοινολογήσωσι τὴν ἴδεαν των ἐκ τῶν προτέρων εἰμὴ δύο ἡ τρεῖς μόνον ἡμέρας, εἰπον καθ' ἔαυτούς: «Ἄ! δὲν θέλουν λοιπὸν οἱ ἄνδρες νὰ κάμουν τίποτε!... Πολὺ καλά, θὰ ἔκλεξωμεν γυναῖκας!»

Καὶ ὀλόκληρον τὸ δελτίον τῶν γυναικῶν ὑποψήφιων, δήμαρχος—δηλαδὴ Δημαρχεῖα—πάρεδρος καὶ δημοτικαὶ σύμβουλοι ἔξελέγη πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῶν δημοτικῶν ἀντεπροσώπων τοῦ δῆμονος φύλον, οἵτινες δὲν ἀνεμένων ποσῶς τοιοῦτον ἔξιστρακισμόν.

Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔξελέγησαν εἴμὴ γυναικες ἔγγαρμοι, οἰκοδέσποιναι τοῖς πάσιν ἀξιοσέβαστοι.

Ἡ δήμαρχος κυρία Λόουμαν λέγει ὅτι ἔχει ἡλικίαν τεσσαράκοντα πέντε ἑτῶν. Εἶνε γυνὴ δραστηρία, γινώσκουσα καλῶς τὰ καθήκοντά της, διατελέσασ πέπλη εἰκοσαετίαν διειθύντρια ἐνὸς τῶν κυριωτέρων σχολίων τῆς Ὁσκαλόζας.

Ἡ νεωτάτη τῶν συμβούλων, κυρία Μίττε-Γκόλδεν είνε μόνον εἰκοσιτριῶν ἑτῶν. Εἶνε ἡ εὐειδετάτη τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου· ἐπὶ τῆς χάριτος τοῦ μειδιότατος της, ἐπὶ τῶν μεγάλων γαλανῶν ὄφθαλμῶν της, ἐπὶ τῆς ἔξαισιας ξανθῆς κόμης της στηρίζουσι πολλοὶ τὰς ἐλπίδας των ὅτι θὰ εἰσρέυσωσι ταχέως τὰ εἰσοδήματα εἰς τὸ ἀποξηρανθὲν δημοτικὸν ταμεῖον.

ΑΣΜΑΤΩΝ

Ἀγάπη μου, τί μοῦ ζητᾶς λουλούδια;
δὲν ἔκαμπα γιὰ σὲ πολλὰ τραγούδια,
ἄνθη ποῦ μέσα στῆς καρδιαῖς ὄνθιζουν
καὶ πάντοτε ἀμάραντα μυρίζουν;

Ἄν ηξευρες τί ὄνειρα κ' ἐλπίδες,
τί ἀνοιξιάτικης δροσιᾶς ρανίδες,
τί βόδα τῆς ἀγάπης καὶ τί κρίνα
ἔπλασαν τὰ τραγούδια μου κείνα!

Μ' ἄν μερικὰ πικρὸ δαρμάκια στάζουν
καὶ ἔν μὲ ἀγκάθια στολισμένα,
τὰ φύλλα των ἄν ήνε ματωμένα,

Ἄν' τὴν πληγὴν ποῦ μῶχεις καταφέρει:
δὲν πταίω γά τὸ ἄπονό σου χέρι.
Πίκραις τὰ πότισες φαρμάκι βγάζουν.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΓΙΟΥ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οὐδὲ πνεῦμα ἔνευ φωτός, οὐδὲ πνεῦμα ἔνευ ὄμματοδέσμου, Ἡ εύτυχία τῆς ζωῆς ἀπαιτεῖ ἔνιστε ἔκουσίκν τύφλωσιν.

Ο φόβος τοῦ θεοῦ εἶνε τόσον ἀναγκαῖος δημοσιαὶ ἡμᾶς ἐν τῷ ἀγαθῷ, ὃσον ὁ φόβος τοῦ θνάτου δημοσιαὶ συγκρατήσῃ ἡμᾶς ἐν τῇ ζωῇ.

Ἡ ποιητὴ ἔκεινων οἵτινες πολὺ ἡγάπησαν τὰς γυναικες εἶνε νὰ ἀγαπῶσιν αὐτὰς πάντοτε.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Βοστώνη μετεχειρίσθησαν τελευταῖσιν τὴν ἀρχὴν ἐφ' ἡς στηρίζεται ὁ φωνογράφος πρὸς κατακευήν πλαγγόνων, ὅμιλουσῶν ὅχι μόνον λέξεις ἑνίαίς ἀλλὰ καὶ μικράς φράσεις. Αἱ κοῦκλαι αὐταὶ φέρουσιν ἐντὸς αὐτῶν ἐργαλεῖον ὃν μαζόμενον φωνόγραμμα τὸ ἕποιον διὰ τῆς πιέσεως μικροῦ κομβίου τίθεται εἰς κίνησιν καὶ ἐκβάλλει ἀνθρωπίνους φύλογυς. Τὸ μηχάνημα δὲ τοῦτο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δέον νὰ χρεδίζηται. Ὡς εἰκὸς τοιαῦται κοῦκλαι ὁμιλοῦσσι πάντοτε τὰς αὐτὰς λέξεις π. χ. «Μαρμάρα, ἀγαπητή μου μαρμάρα, μὴ μὲ πλύνης σήμερα, τὸ νερὸν εἶναι κρύο» ἢ «Καλέ μιαρό παπά, θὰ πάμε σημερά περίπατο;» ἢ «Ἔμει καὶ μικρὸ παπάδικι, μὰ ἡ καρδιά μου εἶναι καθαρά» κ.τ.λ. Ἡ ἐντύπωσις ὡν προξενοῦσι τοιαῦτη πλαγγόνες φυσικῷ τῷ λόγῳ εἰνει καμικωτάτη. Τοιαῦται δὲ κοῦκλαι θα ἔλθωσι βεβαίως κατὰ τὸ προσεχὲς νέον ἔτος καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ο καθηγητὴς Hasse ἔκαμε τελευταῖσιν λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀνακοίνωσιν ὡς πρὸς τὴν ἀσυμμετρίαν τοῦ προσώπου. Ἀφορμὴν δὲ εἰς τοῦτο ἔδωκεν ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου καὶ ἡ πεπλανημένη γνώμη ἐτέρου καθηγητοῦ, τοῦ Henke, περὶ τῆς συμμετρίας τοῦ προσώπου τῆς Θεᾶς. Ὁ Hasse εὗρεν ὅτι τὸ περίθημον τοῦτο ἄγαλμα ἀνατομικῶς εἶναι ὀρθότατα ἐπεξειργασμένον, ἐνῷ δὲ Henke εἶχεν εὑρεῖ λοξότητα τοῦ προσώπου τῆς Ἀφροδίτης. Ὁ Hasse λοιπὸν ἀνακοίνωσεν ἐν τῷ Ἀρχείῳ τῆς Ἀντομίας καὶ φυσιολογίας τὸ ἐπαπληκτικὸν γεγονόλας ὅτι λοξὸν πρόσωπον δὲν ἔχει μόνον ἡ Ἀφροδίτη, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ θυητοί, ἡ δὲ ἀσυμμετρία αὕτη περιορίζεται εἰς τὸ ἄνω ἥμερο τοῦ προσώπου. Τὸ στόμα καὶ ἡ σιαγών εἶναι ἐντελῶς συμμετρικά. Ἐν γένει δὲ τὸ ἀριστερὸν ἥμισυ τοῦ κρανίου ὑπερτερεῖ τὸ δεξιὸν ἐνεκα μείζονος ἀναπτυξέως τοῦ ἀριστεροῦ ἥμισεος τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ δε δίξι, ὡς γνωστὸν ἀποκλίνει συνήθως πρὸς τὰ δεξιά ἡ ἀριστερά. Ἐπίσης ἡ δεξιὰ χώρα τῶν ὀρθολιμῶν κεῖται ὑψηλότερον τῆς ἀριστερᾶς, ὡς δὲ ἀριστερὸς ὀρθολιμὸς εἶναι ἐγγύτερος πρὸς τὴν μέσην γραμμὴν τοῦ προσώπου. Τὸ αὐτὸν λεκτέον καὶ περὶ τῶν φτωχῶν.

Κατὰ ἀρχαῖον ἔθιμον τὰ πρῶτα κεράσια ἐν Ἰταλίᾳ προσφέρονται εἰς τὸν Πάπαν. Τὰ ἵταλικὰ φύλλα γράφουσιν ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα τὰ πρῶτα κεράσια, ἔφαγεν ὁ ἄγιος Πατήρ τῆς ἡμέρα τοῦ Ἅγιου Μάρκου, ἦτοι τῇ 25 Ἀπριλίου (13 καθ' ἡμέρα).

Τὸ ἔλατον τῶν γιγάρτων. — Ἐν Ἰταλίᾳ ἥρχισεν ἡ παραγωγὴ ἔλατον ἐδωδίμου ἐκτάκτου εἴδους, ὅπερ θὰ εἰσαχθῇ ἵσως καὶ εἰς τὴν τροφὴν κατὰ παράδοξον τρόπον. Τὸ ἔλατον τοῦτο ἡ δημιέραι προαγμένη βιομηχανία συνάγει ἐκ τῶν γιγάρτων (κουκούτσιῶν, τῶν σταφύλων). Παρακευάζεται δὲ κατὰ

τὸν ἔξης τρόπον: Εηράνονται καλῶς νὰ στέμφυλα ἔξειλθοντα τοῦ πιεστήριου, ἔπειτα ἐκγωρᾶσθονται τὰ γιγάρτα καὶ καθαρίζονται κοσκινιζόμενα. Καθαρισθέντα δὲ καὶ ἔηρανθέντα καλῶς ἀλέθονται ὡς στίος καὶ μεταποιοῦνται εἰς ἄλευρον. Τὸ ἄλευρον τοῦτο, ὅπερ πρέπει νὰ εἴναι λεπτότατον, ρίπτεται τότε εἰς λέβητας ἔχοντας διπλήν βάσιν, ἵνα κυκλοφορῇ διὰ τοῦ μεταξύ κενοῦ ῥεύμα ἀτμοῦ προστίθενται τρεῖς λίτραι ὑδάτος ἐκ 10 χιλιόγραμμα ἀλέυρου καὶ φέρεται τὸ μίγμα εἰς θερμότητα 80 βαθμῶν ἐκπονταζόμενον θερμομέτρου, ἐν φύσισι διὰ καταλλήλου ὀργάνου ἡ μάζα ἀναταράσσεται καλῶς ἐν τῷ μεταξύ. Η οὕτω παρακευασθεῖσα θερμή καὶ ῥευστή μάζα φέρεται τότε εἰς τὸ ὑδραυλικὸν πιεστήριον καὶ πιέζεται ὡς ἡ ἔξι οἰωνή ποτε ἐλαϊσθόρων κόκκων, οἰων τῶν τοῦ λίνου, κτλ. παραγομένη μάζα, ἀρέσκει λειτηριθήθωσι. Ἐκατὸν κοιλὰ γιγάρτων παρέχουσι δέκα κοιλὰ ἔλατου.

Τὰ γιγάρτα δὲν εἴναι πολὺ ἀφθονος θλη, φέρεται νὰ δύναται τις νὰ προσέπη διὰ θάσην τοῦ πολὺ εἰς τὴν ἐλαιοπαραγωγήν. Ἀλλὰ τὸ οὕτω ἐπετυγχανόμενον προϊόν κέντηται ὡς λέγουσιν, εὐωδίσιαν τινὰ ἴδιαιτεραν καὶ ἔξαιρέτους λιπαρὰς ἴδιότητας, ἀτινα τὸ καθιστῶσι περιζήτητον εἰς τοὺς μυρεπώλας.

Ἐν τῷ τρίτῳ τέμβω τῶν ἡμερολογίων τῶν ἀδελφῶν του Goncourt ὑπάρχει διήγησις τοῦ Lefevre de Behain πρώην γραμματέως τῆς γαλλικῆς πρεσσεύσας ἐν Βερολίνῳ συνοδεύσαντος τὸν Benedette ἐν ἔτει 1866 εἰς τὸ κύριον Πρωτικὸν κατάλυρα. Οὗτος διηγείτο εἰς τὸn Goncourt περὶ τοῦ Bismarck τὰ ἔξης: «Ἄντας ὁ Bismarck εἶναι τοῦ διαβόλου ἀνθρώπος» "Οταν ἀταξιδεύοντας εἰς τὴν Βιέννην μετὰ τὴν μάχην τῆς Σαδδίδεων εἰς τὴν Βιέννην μετὰ τὴν μάχην τῆς Σαδδίδεων εἰς τὸν ἄνω τῆς περιοχείρας τῆς 15 Ιουλίου κατὰ τὰς δύο τῆς πρωτας καθημένον εἰς τὴν καλύνην του Ἀνεγίνωσκε... καὶ τί ἀνεγίνωσκε; Μόλις θὰ τὸ πιστεύσητε... ἀνεγίνωσκε τὸ μυθιστόρημα τοῦ Paul Feval τὸ Hôtel Carnavalet! . . .»

— Παίρνω ἀπὸ τὸν πατέρα σου 5 τάλληρα, ἔπειτα παίρνω ἄλλα 7 τί ἔχω πότε;

— Χρέος, δάσκαλε.

Εἰς τὰ θαλάσσια λουτρά!

·Ο τριετὴς Μιμίκος, Μαρκός, ἐγὼ θὰ μπω μὲ τὴς καλτσαὶς· τὴν θάλασσα σήμαρα.

·Η μήτηρ: Γιατί; τί ἀνοησίαις εἶναι αὐταίς;

·Μιμίκος. — Γιατί ἡ Μαρίκα εἶπε πῶς καρύωσαν τὰ πόδια της ἀμπα πάτησε· τὸ νερό.

— Καὶ νομίζεις λοιπὸν ιατρὲς ὅτι τὸ κάπνισμα βλάπτει;

— Βεβαίως· παρατήρησε τὰς καμινάδας. Ἐκεῖναι ὅπου καπνίζουν ὀλιγώτερον εἶναι αἱ καλλίτεραι.

